

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 grudnia 2021 roku, znak: (...) -2, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 15 listopada 2021 roku, odmówił M. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Dla uzasadnienia swojej decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż dokumenty znajdujące się w Oddziale nie potwierdzały zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przez płatnika składek – (...), a tym samym brak było informacji o likwidacji ww. zakładu. Organ rentowy podał, iż do stażu pracy nie uwzględniono okresów rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy bez prawa do wypłaty zasiłku dla bezrobotnych.

/decyzja z dnia 4 grudnia 2021 roku – k. 53-53v załączonych akt rentowych/

W dniu 12 stycznia 2022 roku odwołanie od powyższej decyzji złożył M. S., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie wnioskodawcy świadczenia przedemerytalnego od dnia 16 listopada 2021 roku oraz zasądzenie na rzecz skarżącego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podnoszono, iż przed wydaniem zaskarżonej decyzji, organ rentowy otrzymał od K. P. wyjaśnienie przesłane w formie elektronicznej, w którym były pracodawca wnioskodawcy wskazał, że w przypadku działalności gospodarczej, polegającej na administrowaniu nieruchomościami, zamykanie firmy, a tym samym przekazywanie administrowanych nieruchomości innym podmiotom trwa dłużej w przypadkach, gdy dla danej nieruchomości:

- są rozpoczęte i kontynuowane prace remontowe oraz prowadzone jest dla nich postępowanie o uzyskanie kredytu i jego obsługa;
- są rozpoczęte i prowadzone wieloletnie postępowania sądowe;
- zarząd wspólnoty wyraził życzenie przekazania nieruchomości po zakończeniu rozliczeń bieżącego roku;
- prowadzony jest zarząd sądowy i istnieje konieczność złożenia do sądu sprawozdania za rok miniony oraz uzyskania postanowienia sądu o zatwierdzeniu sprawozdania;
- przewidziany jest umowny okres wypowiedzenia wynoszący 3 miesiące.

Odwołujący się podniósł, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wziął powyższych okoliczności pod uwagę i uznał, że skoro K. P. nie zaprzestał prowadzenia działalności, faktyczną przyczyną rozwiązania umowy o pracę z M. S. nie mogła być likwidacja pracodawcy.

/odwołanie – k. 3-3v/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 26 stycznia 2022 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania wywodząc, jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 20-20v/

Na rozprawie w dniu 22 listopada 2022 roku strony podtrzymały prezentowane stanowiska w sprawie.

/oświadczenie pełnomocnika wnioskodawcy – e – protokół z dnia 22 listopada 2022 roku – 00:33:08 i dalej,
oświadczenie pełnomocnika organu rentowego – e – protokół z dnia 22 listopada 2022 roku – 00:36:47 i dalej/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. S. urodził się w dniu (...).

/bezsporne/

Ubezpieczony ostatnio zatrudniony był w zakładzie pracy K. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w Ł. w okresie od dnia 1 września 2014 roku do dnia 30 kwietnia 2021 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku Kierownika D. ds. Administracji (...).

/świadczenie o pracy – k. 15-17 załączonych akt rentowych, umowa o pracę z dnia 1 września 2014 roku – (koperta) k. 80, nadto: zeznania wnioskodawcy M. S. – e – protokół z dnia 22 listopada 2022 roku – 00:27:06 i dalej, zeznania świadka K. P. – e – protokół z dnia 22 listopada 2022 roku – 00:06:19 i dalej/

Pismem z dnia 28 stycznia 2021 roku pracodawca rozwiązał z M. S. umowę o pracę zawartą w dniu 1 września 2014 roku na czas nieokreślony z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał z dniem 30 kwietnia 2021 roku.

Jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę pracodawca wskazał likwidację zakładu pracy.

/oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia – k. 18 załączonych akt rentowych, nadto: zeznania świadka K. P. – e – protokół z dnia 22 listopada 2022 roku – 00:06:19 i dalej/

Rozwiązanie umowy o pracę związane było z procesem likwidacji działalności gospodarczej K. P.. Pierwszą przesłanką likwidacji było uzyskanie przez K. P. wieku emerytalnego, na skutek czego miał on przyznaną emeryturę od stycznia 2020 roku. Drugą z przesłanek była nieobecność wnioskodawcy w pracy z uwagi na korzystanie przez niego ze zwolnienia lekarskiego w okresie od dnia 28 października 2020 roku do dnia 13 kwietnia 2021 roku w związku z wypadkiem, a w konsekwencji brak pracownika w zakładzie pracy K. P..

/zaświadczenie o wypłaconych zasiłkach z ubezpieczenia społecznego – k. 38 załączonych akt rentowych, nadto: zeznania świadka K. P. – e – protokół z dnia 22 listopada 2022 roku – 00:06:19 i dalej/

W okresie rozpoczęcia likwidacji działalności, K. P. zarządzał 29 nieruchomościami. W toku procesu likwidacji, liczba tych nieruchomości zmniejszyła się do 4.

/zeznania świadka K. P. – e – protokół z dnia 22 listopada 2022 roku – 00:06:19 i dalej/

Mając na względzie proces likwidacji, K. P. dokonał rozwiązania umów o administrowanie Wspólnotami Mieszkaniowymi nieruchomości:

- przy ul. (...) w Ł. w dniu 28 marca 2021 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 28 marca 2021 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 28 marca 2021 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 28 czerwca 2021 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 29 czerwca 2021 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 28 lipca 2021 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 28 lipca 2021 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 29 lipca 2021 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 20 września 2021 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 28 grudnia 2021 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 30 stycznia 2022 roku;

- przy ul. (...) w Ł. w dniu 30 stycznia 2022 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 30 stycznia 2022 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 27 lutego 2022 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 27 lutego 2022 roku;
- przy ul. (...) w Ł. w dniu 27 lutego 2022 roku.

K. P. wypowiedział również w dniu 15 września 2021 roku oraz w dniu 15 października 2021 roku umowy o zarządzanie nieruchomością wspólną zawarte z Zarządem Wspólnoty Mieszkaniowej przy al. (...) w Ł. oraz z Zarządem Wspólnoty Mieszkaniowej nieruchomości przy ul. (...). W dniu 29 października 2021 roku K. P. zawarł ze Wspólnotą Mieszkaniową w Ł. porozumienie w przedmiocie rozwiązania umowy o zarządzanie nieruchomością wspólną.

/oświadczenia o rozwiązaniu umowy o administrowanie – k. 6, 8, 10-17, 47-52, wypowiedzenie umowy – k. 7, k. 9, porozumienie o rozwiązaniu umowy – k. 18/

W okresie od dnia 1 stycznia 2021 roku do dnia 31 grudnia 2021 roku w zakładzie pracy K. P. doszło do zwolnienia 2 pracowników (M. S. oraz J. P.) z uwagi na proces likwidacji zakładu pracy (na dzień 1 maja 2021 roku – 1 osoba zwolniona, na dzień 1 listopada 2021 roku – 1 osoba zwolniona). Osoby te zostały wyrejestrowane z ubezpieczeń społecznych.

/zestawienie liczby pracowników zatrudnionych i zwolnionych w okresie od stycznia 2021 roku do grudnia 2021 roku – k. 65-66, druki wyrejestrowania z ubezpieczeń – k. 69-70, nadto: zeznania wnioskodawcy M. S. – e – protokół z dnia 22 listopada 2022 roku – 00:27:06 i dalej, zeznania świadka K. P. – e – protokół z dnia 22 listopada 2022 roku – 00:06:19 i dalej/

K. P. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi I Wydziału Cywilnego z dnia 10 sierpnia 2018 roku został ustanowiony zarządcą sądowym nieruchomości położonej przy Al. (...) i zobowiązany do składania sprawozdań z podjętych czynności i udokumentowanych sprawozdań rachunkowych.

/postanowienie z dnia 10 sierpnia 2018 roku – k. 29-29v/

W dniu 20 czerwca 2022 roku K. P. złożył wniosek o zwolnienie go z funkcji zarządcy sądowego w/w nieruchomości wskazując jako przyczynę nabycie praw emerytalnych i konieczność sprawowania opieki nad członkiem rodziny przebywającym za granicą.

/pismo k.84/

Na dzień wydania spornej decyzji, działalność gospodarcza K. P. posiadała status aktywny w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

/wydruk z (...) k. 47 załączonych akt rentowych/

Wnioskodawca M. S. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy od dnia 12 maja 2021 roku, jako osoba bezrobotna i w tym okresie pobierał zasiłek dla bezrobotnych.

Okres 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych upłynął w dniu 8 listopada 2021 roku.

W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych wnioskodawca nie odmówił bez nieuzasadnionej przyczyny propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, bądź zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych w rozumieniu ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

/zaświadczenie – karta nienumerowana załączonych akt rentowych, karta wypłat świadczeń z dnia 12 listopada 2021 roku – k. 8 załączonych akt rentowych, zaświadczenie o pobranych zasiłkach – k. 51 załączonych akt rentowych/

Wnioskodawca M. S. ma łącznie 42 lata, 11 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

/bezsporne/

W dniu 15 listopada 2021 roku wnioskodawca M. S. złożył wniosek o przyznanie mu prawa do świadczenie przedemerytalnego.

/wniosek – k. 1-3 załączonych akt rentowych/

W konsekwencji, Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydał zaskarżoną decyzję kwestionując okoliczność likwidacji zakładu pracy K. P..

/decyzja z dnia 14 grudnia 2021 roku – k. 53-53v załączonych akt rentowych/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów, na które składały się dokumentacja załączona do akt niniejszego postępowania oraz zgromadzona w aktach organu rentowego, a ponadto zeznania wnioskodawcy M. S. oraz świadka K. P..

Strony postępowania nie zakwestionowały zebranego w sprawie materiału dowodowego w zakresie zgromadzonej dokumentacji, dlatego należało przyjąć wiarygodność zawartych w niej treści.

Zeznania odwołującego się oraz świadka K. P. wzajemnie ze sobą korelowały i uzupełniały się, zatem Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich rzetelności. Tak przedstawiony materiał dowodowy pozwolił na ocenę, iż do rozwiązania umowy o pracę z wnioskodawcą doszło na skutek likwidacji zakładu pracy z uwagi na faktyczne zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej przez K. P. i rozwiązanie stosunków pracy z zatrudnionymi pracownikami. Długotrwałość procesu likwidacji w przypadku działalności gospodarczej polegającej na administrowaniu nieruchomościami nie mogła w tym wypadku rodzić dla wnioskodawcy negatywnych konsekwencji na gruncie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. S. zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu było, czy M. S. spełnił przesłanki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego określone w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 1867 ze zm.).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 powołanej ustawy prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

- 1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub
- 2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o promocji zatrudnienia", w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych", i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4a) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 60 dni od dnia ustania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 111 oraz z 2021 r. poz. 1162), lub zasiłku dla opiekuna, o którym mowa w ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1297), pobieranych nieprzerwanie przez okres co najmniej 365 dni, jeżeli utrata prawa do nich była spowodowana śmiercią osoby, nad którą opieka była sprawowana, i do dnia, w którym ustało prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub zasiłku dla opiekuna, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Natomiast art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych stanowi, że za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291, 353, 794 i 1621).

Stosownie do treści art. 2 ust. 3 wyżej wymienionej ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180 - dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Osoba ubiegająca się o świadczenie przedemerytalne musi spełniać łącznie przesłanki wymienione w art. 2 ust. 1 i ust. 3 powołanej ustawy.

Z powyższych przepisów wynika zatem, iż mężczyzna ubiegający się o prawo do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 powołanej ustawy – w sytuacji rozwiązania z nim stosunku pracy z powodu likwidacji pracodawcy musi spełniać łącznie wszystkie przesłanki wymienione w cytowanych przepisach.

Po pierwsze, na dzień rozwiązania stosunku pracy z powodu likwidacji pracodawcy mężczyzna, który był u niego zatrudniony przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, powinien ukończyć 61 lat i posiadać okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 25 lat.

Po drugie, świadczenie przedemerytalne przysługuje dopiero po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Po trzecie, ustawodawca stwierdził, że po wskazanym okresie wyczekiwania, ubezpieczony powinien nadal być zarejestrowany jako bezrobotny i złożyć wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180 - dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Bezspornym jest, iż wnioskodawca, zatrudniony w zakładzie pracy K. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w Ł. co najmniej 6 miesięcy, w dniu rozwiązania z nim stosunku pracy ukończył 61 lat, posiadał również odpowiedni okres uprawniający do emerytury. Ponadto, w dniu 8 listopada 2021 roku w stosunku do wnioskodawcy upłynął wymagany 180 – dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, na dzień wydania spornej decyzji nadal był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy, jako osoba bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych, a ponadto złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180 - dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Kwestią do rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu okazała się zasadność negowanego przez skarżącego stanowiska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, według którego M. S. nie jest uprawniony do świadczenia przedemerytalnego z uwagi na to, iż nie doszło do faktycznego zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej przez płatnika składek K. P., a w konsekwencji likwidacji zakładu pracy – wymienionej w treści oświadczenia o rozwiązaniu z wnioskodawcą umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia.

Na skutek przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd Okręgowy ocenił, iż stanowisko organu rentowego nie zasługuje na aprobatę.

Likwidacja pracodawcy ma miejsce, gdy dochodzi do unieruchomienia bytu prawnego i całkowitego faktycznego unieruchomienia działalności prowadzonej przez pracodawcę. Likwidacja jest pewnym procesem, obejmującym formalny stan związany z wyrejestrowaniem działalności w organie ewidencyjnym oraz faktyczne i trwałe zakończenie prowadzenia działalności i rozwiązanie w związku z tym stosunków pracy ze wszystkimi pracownikami w celu zakończenia działalności /por. odpowiednio wyrok SN z dnia z dnia 11 maja 2017 r., II UK 213/16, LEX nr 2312025/. Podobne stanowisko zostało przedstawione w wyroku z dnia 13 grudnia 2017 roku Sądu Apelacyjnego w Krakowie. W przedmiotowym orzeczeniu Sąd wskazał, że wniosek o wykreślenie z rejestru ma jedynie charakter deklaratoryjny, co nie oznacza, że działalność nie została zaprzestana już przed dokonaniem zgłoszenia /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 13 grudnia 2017 r., III AUa 1286/16, LEX nr 2426289/.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, K. P. rozpoczął proces likwidacji zakładu pracy z uwagi na dwie okoliczności. Pierwszą z nich było osiągnięcie przez niego wieku emerytalnego, drugą pobyt za granicą a trzecią brak obecności pracownika. Nieobecność ta dotyczyła osoby

wnioskodawcy i wynikała z faktu, iż M. S. uległ wypadkowi, na skutek czego stał się niezdolny do pracy i przebywał na zwolnieniu lekarskim od dnia 28 października 2020 roku do dnia 13 kwietnia 2021 roku korzystając ze świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

Przedłożona do akt sprawy dokumentacja ukazała, iż K. P. podjął szereg czynności faktycznych związanych z toczącym się procesem likwidacji. Przede wszystkim K. P. w 2021 roku i 2022 roku dokonał rozwiązań umów o administrowanie Wspólnotami Mieszkaniowymi nieruchomości przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł. w dniu 28 lipca 2021 roku, przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł., przy ul. (...) w Ł. oraz przy ul. (...) w Ł.. K. P. w 2021 roku rozwiązał również umowy o zarządzanie nieruchomością wspólną. Jak wynikało z zeznań świadka K. P., w okresie rozpoczęcia likwidacji działalności, zarządzał on 29 nieruchomościami, z kolei w toku tego procesu liczba nieruchomości zmniejszyła się do 4.

W okresie od dnia 1 stycznia 2021 roku do dnia 31 grudnia 2021 roku w zakładzie pracy K. P. doszło do zwolnienia dwóch pracowników (w tym wnioskodawcy), co doprowadziło do stanu, w którym na dzień 1 listopada 2021 roku jedyną osobą związaną w jakikolwiek sposób z rzeczonym zakładem, był właściciel firmy (...).

Powyższe oznacza, iż pomimo braku formalnego zakończenia prowadzenia działalności gospodarczej przez K. P., a tym samym brak właściwych wzmianek o likwidacji pracodawcy w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, co podnosił organ rentowy, nie można uznać, iż faktycznie nie jest prowadzona likwidacja zakładu pracy. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, takie stwierdzenia byłyby daleko nieuprawnione i krzywdzące dla wnioskodawcy. Nie można bowiem obciążać skarżącego negatywnymi konsekwencjami na gruncie możliwości nabycia przez niego uprawnień do świadczenia przedemerytalnego tylko ze względu na rozciągłość czasową wymagającego procesu, jakim jest proces likwidacji działalności gospodarczej, nota bene niezależną od odwołującego się. W toku postępowania wyjaśniającego, K. P. wskazała na szereg okoliczności, które wpływały na czasookres procesu likwidacji, mianowicie rozpoczęcie i kontynuowane prac remontowych oraz prowadzone dla nich postępowanie o uzyskanie kredytu i jego obsługa, rozpoczęcie i prowadzenie wieloletnich postępowań sądowych, wymóg zarządu wspólnoty przekazania nieruchomości po zakończeniu rozliczeń bieżącego roku, prowadzenie przez K. P. zarządu sądowego i istnienie konieczności złożenia do sądu sprawozdania za rok miniony oraz uzyskania postanowienia sądu o zatwierdzeniu sprawozdania, przewidziany umową okres wypowiedzenia wynoszący 3 miesiące.

W związku z powyższym, niezrozumiałym dla Sądu jest zakwestionowanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, prawdziwości podanej przyczyny rozwiązania stosunku pracy z wnioskodawcą. Zebrane w sprawie dowody w postaci dokumentów i, przede wszystkim, zeznań świadka K. P. wskazują na okoliczności wprost przeciwne i niweczą twierdzenia organu rentowego, rozmiągające się z ustalonym faktycznym. Trzeba bowiem zaznaczyć, iż nie formalny status pracodawcy decyduje o prawie do świadczenia przedemerytalnego, lecz utrata miejsca pracy z przyczyn leżących po jego stronie.

Ostatecznie, należało stwierdzić, iż w stosunku do M. S. ziszcza się przesłanka w postaci rozwiązania umowy o pracę z pracodawcą z uwagi na jego likwidację.

W związku z powyższym, wnioskodawca spełnia wszystkie przesłanki wskazane w przepisie art. 2 ust. 1 pkt. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. W stosunku do niego zaistniały również przesłanki określone w art. 2 ust. 3 tej ustawy. Tym samym, brak było podstaw do odmowy przyznania M. S. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W zakresie daty przyznania świadczenia, Sąd oparł się na treści art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, z której wynika, iż prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3.

Skarżący złożył wniosek o przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego z dniem 15 listopada 2021 roku, w związku z czym prawo do rzeczzonego świadczenia przysługuje mu od dnia następnego tj. od dnia 16 listopada 2021 roku.

Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy oraz poczynione rozważania prawne, Sąd Okręgowy w punkcie 1 sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. S. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 16 listopada 2021 roku.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz M. S. kwotę 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z aktami rentowymi.

8 XII 2022 roku.